

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 12C/105/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113217745
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Bizoňová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2015:1113217745.10

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava I v konaní pred samosudkyňou JUDr. Beatou Bizoňovou, v právnej veci navrhovateľa: J. Q. A., A. F. XXXX/XX, A., zastúpený KRAUS & PARTNERS s.r.o., Jasovská 23, Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné nám. 13, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi titulom náhrady škody 2.924,51 EUR, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi titulom náhrady nemajetkovej ujmy 8.629,50 EUR, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

O trovách konania súd rozhodne v zmysle § 151 ods. 3 O.s.p. do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 21.5.2013 domáhal určenia, že odporca je povinný mu zaplatiť nemajetkovú ujmu vo výške 1.250.000,- EUR v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z.

Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 3.2.2005 podal prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR na Krajskom súde v Banskej Bystrici s právomocou Špeciálneho súdu, návrh na jeho vzatie do väzby. Tento návrh odôvodnil tým, že uznesením vyšetrovateľa sp.zn. KRP-79/PVK-KE-2004 zo dňa 2.2.2005, mu bolo vznesené obvinenie za trestné činy nedovoleného prekročenia štátnej hranice a prevádzachstva a založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny. Sudkyňa Špeciálneho súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, ho uznesením sp.zn. PŠ 10/05 zo dňa 6.2.2005 zobrala ako obvineného do väzby a následne tento súd predĺžil lehotu trvania jeho väzby do 2.2.2006. Uznesením sp.zn. BB-PŠ 11/05 zo dňa 5.8.2005 bola zamietnutá jeho žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu. Krajská prokuratúra v Košiciach však uznesením č. 1 Kv 83/04 zo dňa 3.11.2005 navrhovateľa prepustila z väzby ihneď na slobodu. Po prepustení z nezákonnej väzby nasledovalo ďalšie trestné stíhanie na slobode vrátane výsluchov navrhovateľa, ale aj bezvýsledné predkladanie sťažností na postupy orgánov činných v tomto nezákonnom trestnom konaní. Po vyše štyroch rokoch od prepustenia z nezákonnej väzby podala Okresná prokuratúra v Prievidzi na navrhovateľa obžalobu pod č. 2Pv 145/09-19 zo dňa 12.11.2009 s tým, že údajne spáchal trestný čin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery formou spolupáchateľstva. Okresný súd v Prievidzi vydal dňa 30.11.2009 trestný rozkaz pod č.k. 2T 235/2009-593, ktorým uznal navrhovateľa za vinného a odsúdil ho k trestu odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov podmienčne, s odkladom na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Okresný súd v Prievidzi rozsudkom sp.zn. 2Z/235/2009 zo dňa 6.10.2010 oslobodil navrhovateľa spod obžaloby. Na odvolanie prokurátora Krajský súd v Trenčíne uznesením

č.k. 3To/7/2011-665 zo dňa 28.2.2011, rozhodol tak, že rozsudok Okresného súdu v Prievidzi sp.zn. 2T 235/2009 zo dňa 6.10.2010 zrušil v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Okresný súd v Prievidzi rozsudkom zo dňa 28.10.2011 sp.zn. 2T 235/2009-704 uznal navrhovateľa za vinného a odsúdil ho k trestu odňatia slobody na 15 mesiacov výkonu s podmienkou odkladu na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Na odvolanie navrhovateľa odvolací súd rozsudkom zo dňa 29.3.2012 č.k. 3To/23/2012-739 rozhodol tak, že napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a navrhovateľa oslobodil spod obžaloby. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 29.3.2012. Navrhovateľ poukázal na skutočnosť, že jeho nezákonné stíhanie trvalo od 4.11.2005 do 29.3.2012, t.j. celkovo 77 mesiacov (cca vyše 6 rokov), pričom v danom čase došlo zo strany orgánov verejnej moci k vydaniu rozhodnutí v rozpore so zákonom, k vydaniu nezákonného rozhodnutia o treste ako aj nezákonného rozhodnutia o väzbe a zároveň z ich strany došlo k viacerým nesprávnym úradným postupom. Žalobným návrhom si uplatnil podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. ako nárok na náhradu škody nezákonnými rozhodnutiami, podľa § 8 písm. a), b) zákona č. 514/2003 Z.z. ako nárok na náhradu škody rozhodnutím o väzbe a podľa § 17 ods. 2) zákona č. 514/2003 Z.z. ako nárok na náhradu nemajetkovej ujmy za poškodenie jeho občianskej cti, dobrej povesti v dôsledku morálneho utrpenia najmä v prípade výkonu väzby i v súvislosti s trestným stíhaním a vynesením rozsudku a jeho následným zrušením v celom rozsahu.

Podaním doručeným súdu dňa 31.12.2013 navrhovateľ svoj návrh v časti o zaplatenie 1.171.000,- EUR vzal späť bez udania dôvodu. Súd uznesením č.k. 12C 105/2013 - 68 zo dňa 27.3.2014, právoplatným dňa 24.4.2014, konanie v časti o zaplatenie 1.171.000,- EUR, v zmysle § 96 ods. 1 O.s.p. zastavil.

Na pojednávaní dňa 28.11.2014 navrhovateľ uplatnený nárok špecifikoval tak, že nejde o určovaciu žalobu, ale ide o žalobu na plnenie a žiadal aby súd pripustil zmenu žalobného návrhu tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 79.000,- EUR. Súd na pojednávaní dňa 28.11.2014 zmenu žalobného návrhu v zmysle § 95 ods. 1 O.s.p. pripustil.

Na pojednávaní dňa 10.4.2015 navrhovateľ uplatnený nárok špecifikoval tak, že uplatnený nárok 79.000,- EUR predstavuje nárok na náhradu škody vo výške 4.753,92 EUR a nárok na nemajetkovú ujmu vo výške 74.246,08 EUR.

Nárok na náhradu škody vo výške 4.753,92 EUR uplatnil ako náhradu trov obhajoby zaplatené advokátovi Q.. W. Č. v trestnom konaní, z titulu nezákonného rozhodnutia, nezákonnej väzby a nesprávneho úradného postupu. Za nezákonné rozhodnutie označil uznesenie o začatí trestného stíhania Krajského riaditeľstva PZ, Úrad justičnej a kriminálnej polície v Košiciach ČVS: KRP 79/OVK-KE-2004 zo dňa 2.2.2005, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici s právomocou Špeciálneho súdu sp.zn. Pš 10/05 zo dňa 6.2.2005 o vzatí navrhovateľa do väzby, uznesenie Špeciálneho súdu Pezinok sp.zn. Pš 11/05-BB zo dňa 29.7.2005 o predĺžení väzby, uznesenie Špeciálneho súdu Pezinok sp.zn. BB- Pš 11/05-BB zo dňa 5.8.2005 o zamietnutí žiadosti navrhovateľa na prepustenie z väzby na slobodu, trestný rozkaz Okresného súdu v Prievidzi č.k. 2T 235/2009 - 593 zo dňa 30.11.2009 a rozsudok Okresného súdu v Prievidzi č.k. 2T 235/2009 - 704 zo dňa 28.10.2011, ktoré boli zrušené ako nezákonné tým, že navrhovateľ bol rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3To/23/2012 - 739 zo dňa 29.3.2012, právoplatným dňa 29.3.2012, spod obžaloby oslobodený. Nesprávny úradný postup, ktorým mu vznikla škoda videl v postupe Krajského riaditeľstva PZ, Úrad justičnej a kriminálnej polície v Košiciach pri začatí trestného stíhania a v postupe súdov, ktoré rozhodli nezákonne o jeho vzatí do väzby a o uznaní jeho viny.

Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 74.246,08 EUR uplatnil z dôvodu, že trestné konanie voči nemu trvalo neprimerane dlho, bol väzobne stíhaný, čím došlo k zásahu do jeho osobnostných práv, vo väzbe bol ? roka, z tohto dôvodu bol postavený mimo štátnej služby, nemohol sa realizovať v práci, bola poškodená jeho povesť, dobré meno, došlo k zásahu do jeho spoločenského života. Z právneho hľadiska si nárok na náhradu nemajetkovej ujmy uplatnil v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. z rovnakých dôvodov ako nárok na náhradu škody, z titulu nezákonnej väzby, nezákonného rozhodnutia a nesprávneho úradného postupu. Výšku nemajetkovej ujmy určil vlastnou úvahou.

Odporca žiadal návrh zamietnuť. Namietal, že nárok navrhovateľa nebol v zmysle §16 zákona č. 514/2003 Z.z. predbežne prerokovaný, pretože navrhovateľ žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonnými rozhodnutiami, nezákonným rozhodnutím o väzbe,

doručenú MS SR dňa 2.10.2012, v časti náhrady trov obhajoby v trestnom konaní a trov právneho zastúpenia v konaní (bližšie neoznačených) nešpecifikoval a ich úhradu nepreukázal. Namietal, že nie sú splnené zákonné podmienky pre priznanie nároku na náhradu škody podľa § 3 zákona č. 514/2003 Z.z., nezákonné rozhodnutie, nesprávny úradný postup, resp. rozhodnutie o väzbe, existencia škody a príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom resp. nezákonným rozhodnutím orgánom štátu. Uviedol, že pokiaľ si navrhovateľ uplatnil nárok na náhradu škody z titulu rozhodnutia o väzbe a rozhodnutia o vznesení obvinenia potom, ako bol spod obžaloby oslobodený, ide síce objektívnu zodpovednosť štátu, ale nejde o zodpovednosť absolútnu. Právo na náhradu škody nemá ten, kto si vzatie do väzby zaviniť sám. Pre posúdenie, či si obvinený zaviniť väzbu sám, sú významné skutočnosti, ktoré sú predpokladom pre vzatie obvineného do väzby. Tieto skutočnosti sú odlišné od skutočností, ktoré sú predpokladom pre začatie trestného stíhania a pre vznesenie obvinenia. Súd rozhodujúci o nároku na náhradu škody pritom vychádza z rozhodnutia o väzbe vydaného v trestnom konaní bez toho, aby bol oprávnený preskúmať, či a ktoré väzobné dôvody trvali. Zaoberá sa len tým, či poškodený sám zaviniť niektorý z väzobných dôvodov, ktoré súd rozhodujúci o väzbe považoval za naplnené. V danej veci bol navrhovateľ vzatý do väzby z dôvodov uvedených v §67 ods. 1 písm. b), c) Trestného poriadku, bol preto toho názoru, že dôvody väzby si zaviniť navrhovateľ sám. Nárok na nemajetkovú ujmu označil za nepreukázaný, spochybnil dopady výkonu väzby do osobnostných práv navrhovateľa. Uviedol, že zákon 514/2003 Z.z. nespája nemajetkovú ujmu s nezákonným rozhodnutím ani s nesprávnym úradným postupom, predstavuje subsidiárnu kompenzáciu, pričom navrhovateľ nepreukázal, že v jeho prípade nie je dostatočnou satisfakciou samotný oslobodzujúci rozsudok. Nárok navrhovateľa na nemajetkovú ujmu označil za neprímeraný vzhľadom k tomu, že 4-násobne presahuje maximálnu hranicu náhrady nemajetkovej ujmy určenej v § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom navrhovateľa, uznesením Krajského riaditeľstva PZ, Úrad justičnej a kriminálnej polície v Košiciach ČVS: KRP 79/OVK-KE-2004 zo dňa 2.2.2005, uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici s právomocou Špeciálneho súdu sp.zn. Pš 10/05 zo dňa 6.2.2005, uznesením Špeciálneho súdu Pezinok sp.zn. Pš 11/05-BB zo dňa 29.7.2005, uznesením Špeciálneho súdu Pezinok sp.zn. BB- Pš 11/05-BB zo dňa 5.8.2005, uznesením Krajskej prokuratúry v Košiciach sp. zn. 1Kv 83/04 zo dňa 3.11.2005, obžalobou Okresnej prokuratúry v Prievidzi sp.zn. 2Pv 145/09 - 1 9zo dňa 12.11.2009, trestným rozkazom Okresného súdu v Prievidzi č.k. 2T 235/2009 - 593 zo dňa 30.11.2009, rozsudok Okresného súdu v Prievidzi č.k. 2T 235/2009 - 704 zo dňa 28.10.2011, uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3Co/7/2011- 665 zo dňa 28.2.2011, rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3To/23/2012 - 739 zo dňa 29.3.2012, rozhodnutím o zmene štátnozamestnaneckého pomeru Ministerstva hospodárstva SR č. 331/2005 - 004 zo dňa 18.2.2005, vyjadrením Ministerstva hospodárstva SR zn. 2793/2005 - 020 zo dňa 19.10.2005, žiadosťou navrhovateľa o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonnými rozhodnutiami, nezákonným rozhodnutím o väzbe zo dňa 25.9.2012, doplnením žiadosti na základe výzvy č. 25388/2011/151 zo dňa 24.10.2012, oznámením MS SR o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody zo dňa 15.4.2013, písomným vyjadrením odporcu zo dňa 6.1.2014, pripojeným spisom OS Prievidza sp.zn. 2T 235/09, osobným spisom navrhovateľa vedeným Ministerstvom hospodárstva SR, potvrdením o štátnej službe č. 1558-2/2011-2010 zo dňa 31.10.2011, pracovnou zmluvou navrhovateľa zo dňa 9.1.2006, stanoviskom špecializovaného trestného súdu č. Spr. 253/12 zo dňa 14.11.2012, žiadosťou o vyjadrenie zákonného sudcu - odpoveď Špecializovaného trestného súdu, pracovisko banská bystrica č. Spr. 253/12 zo dňa 19.10.2012, faktúrou JUDr. Pavla Čičmanca zo dňa 29.4.2012, príjmovým pokladničným dokladom Q.. W. Č. Č.. X/XXXX D. F. XX.X.XXXX, M. B. Q. E., J.. M. T., P. Č., zoznamom úkonov zo dňa 22.9.2015 a zistil nasledovný skutkový stav:

Uznesením Krajského riaditeľstva PZ, Úrad justičnej a kriminálnej polície v Košiciach ČVS: KRP 79/OVK-KE-2004 zo dňa 2.2.2005, bolo navrhovateľovi vznesené obvinenie za trestný čin nedovoleného prekročenia hranice, a prevádzáčstvo podľa § 171a ods. 1, písm. a), b) Trestného zákona, založenie zosnovanie a podporovanie zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Trestného zákona.

Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici s právomocou Špeciálneho súdu sp.zn. Pš 10/05 zo dňa 6.2.2005 bol navrhovateľ, spolu s ďalšími ôsmimi osobami, vzatý do väzby z dôvodov § 67 ods. 1, písm.b), c) Trestného poriadku. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že dôvodom väzby u všetkých osôb braných do väzby bolo to, že je daná obava, že pri ich ponechaní na slobode by sa títo skontovali s obvinenými, ktorí doteraz zaistení neboli z dôvodu, že sa nezdržiavajú na území SR, ako aj s

osobami, ktoré doposiaľ neboli stotožnené resp. nebolo im vznesené obvinenie a v takom prípade by podnikli opatrenia a kroky smerujúce k tomu, aby v maximálnej možnej miere znemožnili odhalenie a zadokladovanie trestnej činnosti, mohli by ovplyvňovať svedkov a z dôvodu, že obvinení boli napojení na prevádzkačské skupiny pôsobiace na Ukrajine a v Českej republike, by pri ich ponechaní na slobode hrozilo reálne nebezpečenstvo, že by pokračovali v trestnej činnosti, pretože táto trestná činnosť bola pre navrhovateľa zdrojom obohatenia.

Uznesením Špeciálneho súdu Pezinok sp.zn. PŠ 11/05-BB zo dňa 29.7.2005, bola navrhovateľovi predĺžená lehota trvania väzby do 2.2.2006.

Z uznesenia Špeciálneho súdu Pezinok sp.zn. PŠ 11/05-BB zo dňa 29.7.2005 súd zistil, že väzba navrhovateľa začala 2.2.2005.

Uznesením Špeciálneho súdu Pezinok sp.zn. BB- PŠ 11/05-BB zo dňa 5.8.2005, bola žiadosť navrhovateľa o prepustenie z väzby na slobodu zamietnutá.

Uznesením Krajskej prokuratúry v Košiciach sp. zn. 1Kv 83/04 zo dňa 3.11.2005 bol navrhovateľ prepustený z väzby na slobodu.

Okresná prokuratúra v Prievidzi dňa 12.11.2009 podala na navrhovateľa a ďalšiu osobu obžalobu, sp.zn. 2Pv 145/09 - 19, pre trestný čin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 trestného zákona k § 176 ods. 1 Trestného zákona č. 141/1961 Zb. v znení neskorších zmien.

Trestným rozkazom Okresného súdu v Prievidzi č.k. 2T 235/2009 - 593 zo dňa 30.11.2009, bol navrhovateľ uznaný za vinného z trestného činu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 trestného zákona k § 176 ods. 1 Trestného zákona č. 141/1961 Zb. v znení neskorších zmien a bol odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 18 mesiacov.

Z rozsudku Okresného súdu v Prievidzi č.k. 2T 235/2009 - 704 zo dňa 28.10.2011, súd zistil že rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 2T 235/2009 zo dňa 6.10.2010 bol navrhovateľ podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby pre trestný čin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 trestného zákona k § 176 ods. 1 Trestného zákona č. 141/1961 Zb.

Uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3Co/7/2011- 665 zo dňa 28.2.2011 bol oslobodzujúci rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 2T 235/2009 zo dňa 6.10.2010 podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Trestného poriadku, zrušený v celom rozsahu a vec bola v zmysle §322 ods. 1 trestného poriadku vrátená okennému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi č.k. 2T 235/2009 - 704 zo dňa 28.10.2011, bol navrhovateľ uznaný za vinného z trestného činu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 trestného zákona k § 176 ods. 1 Trestného zákona č. 141/1961 Zb. v znení neskorších zmien a bol odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 18 mesiacov.

Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3To/23/2012 - 739 zo dňa 29.3.2012, právoplatným dňa 29.3.2012 bol rozsudok Okresného súdu v Prievidzi č.k. 2T 235/2009 - 704 zo dňa 28.10.2011 podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku, zrušený v celom rozsahu a navrhovateľ bol spod obžaloby Okresnej prokuratúry v Prievidzi zo dňa 12.11.2009, sp.zn. 2Pv 145/09 - 19, pre trestný čin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 trestného zákona k § 176 ods. 1 Trestného zákona č. 141/1961 Zb. v znení neskorších zmien, oslobodený, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol navrhovateľ stíhaný.

Navrhovateľ vo svojej výpovedi uviedol, že pred vzatím do väzby pracoval na Ministerstve hospodárstva SR v stálej štátnej službe, ako hlavný radca na sekcii vojenských materiálov, kde sa obchodovalo s citlivými údajmi. Do tejto funkcie sa dostal po výberovom konaní, ktorého sa zúčastnilo 50 uchádzačov,

pomohlo mu to, že v Anglicku absolvoval profesionálnu školu pre ochranu ľudí a má k tomu licenciu. Následne prešiel previerkami na utajované skutočnosti. Dňa 3.2.2005 prišla za ním do práce kriminálka, doručila mu uznesenie o začatí trestného konania a odviezli ho do Prievidze, kde na pumpe čakali kukláči, ktorí išli k nemu vykonať domovú prehliadku, pri ktorej mu zobrali výpočtovú techniku, CD nosiče, o čom bola spísaná zápisnica. Z Prievidze ho odviezli do Bratislavy k vyšetrovateľovi a následne ho eskortovali do Banskej Bystrice, kde sa rozhodovalo o jeho väzbe. 4 dni bol v CPZ a následne vo väzbe v Košiciach do 3.11.2005. Pred vzatím do väzby mal prácu, ktorá ho bavila, bol odborne zdatný, absolvoval štúdium v Anglicku, mal kontakty, rozumel zbraňam, minister hospodárstva SR ho určil za predsedu komisie - stálej expertnej skupiny, ktorá rozhodovala o obchode so zbraňami vo veľkých finančných objemoch. Dvakrát mesačne chodieval na konferenciu o zbraňoch do Viedne a v roku 2005 mal ísť aj na konferenciu do Sydney. Po prepustení z väzby trestné konanie voči nemu pokračovalo, naspäť do práce však nastúpiť nemohol, pre zamestnávateľ bol nespoľahlivý, chcel s ním ukončiť pracovný pomer, ale keďže platila prezumpcia nevinu, museli počkať na ukončenie trestného konania, ktoré trvalo až do roku 2012, kedy bol oslobodený spod obžaloby. Spočiatku bol jeho trestný spis bol v režime utajenia. V priebehu konania bol odtajnený a preto nerozumel ako môže odporca disponovať dôkazmi z trestného spisu. Uviedol, že v trestnom konaní nebol daný súhlas na odposluchy. Pred vzatím do väzby nikdy problémy so zákonom nemal. V trestnom konaní mal od začiatku právneho zástupcu na odporúčanie známych, prvého advokáta vymenil po 3 týždňoch a následne ho zastupoval Q.. W. Č. počas celého trestného konania, ktorého vyplácal v hotovosti priebežne. Počas väzby ho platili jeho rodičia. Väzba trvala 9 mesiacov, počas väzby schudol 20 kg, ľudia v jeho okolí aj kolegovia na neho pozerali aj po prepustení z väzby tak, že bol trestaný, že je zlý, mal nálepku, ktorú mám dodnes. Jeho pracovný pomer bol ukončený dohodou, pretože bol pre zamestnávateľa už nepoužiteľnou osobou, bolo mu to naznačené s tým, že už nikdy sa nedostane na pozíciu, ktorú mal pred väzbou. Pred vzatím do väzby mal plat cca 21.000,- Sk. Po vzatí do väzby, dňa 8.2.2005 bol postavený mimo štátnej služby, dostával spočiatku 50% základnej mzdy, neskôr len 10% a po oslobodení mu bol základný plat bez príplatkov doplatený. Po prepustení z väzby mal finančné problémy, pomáhali mu rodičia, známi, zadlžil sa, pretože počas výkonu mimo štátnej služby potreboval z niečoho žiť v roku 2006 sa zamestnal v SBS Agency of Security Fenix, kde na manažérskej funkcii poberal mzdu cca 25.000,- až 30.000,- Sk. Tu pracoval do roku 2007, kedy začal podnikáť, založil som vlastnú firmu na riešenie pohľadávok Credit Investment s.r.o. so sídlom v Prievidzi, kde podniká dodnes. Väzba mu vyseletovala priateľov, ich okruh sa zúžil, zasiahla mu do osobného života, pred väzbou mal priateľku, s ktorou býval v obecnom byte v obci Lazany. Po vzatí do väzby ju okolie začalo označovať za mafiánovu milenku. V tejto obci bol členom komisie pre regionálny rozvoj. Ľudia ale poukazovali na to, že je trestne stíhaný, nemohol sa ukazovať. Potom, ako som si založil firmu sa obci vyhýbal, býval v Bratislave, kde v tom čase pracoval a býval v nájme s konateľom firmy, kde pracoval. Jeho vzťah s priateľkou, s ktorou býval pred vzatím do väzby trval rok, bol vážny, rozpadol sa počas väzby, priateľka mu prestala dôverovať. Vo väzbe žil v zlých podmienkach, boli tu nedostatočné hygienické podmienky, padol na spoločenské dno, mal z toho psychické problémy, bol v strese a aj dodnes na čas strávený vo väzbe spomína ako na zlé obdobie. Trpel depresiami, ale neliečil sa, neužíval žiadne lieky, vyrovnal sa s nimi sám. Zo stresu mal kožné problémy, na tvári sa mu objavili flaky, ktoré si liečil jeden rok u kožného lekára, ktorý konštatoval ich pôvod psychike. Dňa 30.6.2012 sa oženil po vzťahu, ktorý trval od decembra 2010, má 2 deti a od roku 2013 býva v rodinnom dome v Bojniciach.

Z vyjadrenia Ministerstva hospodárstva SR zn. 2793/2005 - 020 zo dňa 19.10.2005 súd zistil, že navrhovateľ ako štátny zamestnanec Ministerstva hospodárstva SR bol zaradený na funkciu hlavný radca odboru riadenia obchodovania s citlivými tovarmi. Odborné vedomosti preukázal úspešným vykonaním výberového konania, výsledkom ktorého bolo zaradenie do dočasnej štátnej služby.

Z rozhodnutia o zmene štátnozamestnaneckého pomeru Ministerstva hospodárstva SR č. 331/2005 - 004 zo dňa 18.2.2005, súd zistil, že navrhovateľ bol v prípravnej štátnej službe s Ministerstvom hospodárstva SR, ako hlavný radca na odbore Hospodárstvo, správa a privatizácia národného majetku, regulácia sieťových odvetví a dňom 8.2.2005 bol z dôvodu vzneseného obvinenia podľa § 163 ods. 1 Trestného poriadku za trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Trestného zákona a za trestný čin nedovoleného prekročenia štátnej hranice a prevádzacstvo podľa §171a ods. 1 písm. a), b) Trestného zákona, zaradený mimo činnú štátnu službu.

Dňa 9.1.2006 navrhovateľ uzavrel pracovnú zmluvu s Agency of Security FENIX s.r.o., s dňom nástupu do práce dňa 9.1.2006, druh práce: výkonný riaditeľ, miesto výkonu práce: T. XX, Bratislava, mzdové zaradenie 25.500,- Sk mesačne. Pracovný pomer bol uzavretý na dobu neurčitú, bez skúšobnej doby.

Z potvrdenia o štátnej službe Ministerstva hospodárstva SR č. 1558-2/2011-2010 zo dňa 31.10.2011 súd zistil, že navrhovateľ bol v štátnozamestnaneckom pomere s Ministerstvom hospodárstva SR od 1.12.2004 do 31.10.2011, ako hlavný radca, v stálej štátnej službe na odbore Hospodárstvo, správa a privatizácia národného majetku, regulácia sieťových odvetví a jeho štátnozamestnanecký pomer bol ukončený podľa § 46 ods. 1 písm. a) zákona o štátnej službe- dohodou na žiadosť navrhovateľa. Mimo činnnej štátnej služby bol od 8.2.2005 do 31.10.2011.

Advokát Q.. W. Č. faktúrou zo dňa 29.4.2012 vyúčtoval navrhovateľovi trovy obhajoby v trestnom konaní sp.zn. 2T 235/20009 (rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.3.2012) za obdobie vzatia navrhovateľa do väzby trvajúcej 9 mesiacov v roku 2005 a ďalej až do právoplatnosti oslobodzujúceho rozsudku vo výške 4.753,92 EUR,

za 27 úkonov právnej služby v roku 2005 po 87,55 EUR : príprava a prevzatie zastúpenia + porada s klientom, ďalších 10 porád s klientom vrátane návštev vo väzbe, 4 x písomné podanie vo veci samej, účasť pri 9 vyšetrovacích úkonoch, 1 x vypracovanie právneho rozboru veci, 2 x odvolanie proti uzneseniu,

za 1 úkon v roku 2006 po 43,75 EUR bez jeho pomenovania,

za 1 úkon v roku 2007 po 47,78 EUR bez jeho pomenovania,

za 1 úkon v roku 2008 po 55,72 EUR bez jeho pomenovania,

za 2 úkony v roku 2009 po 60,11 EUR bez ich pomenovania,

za 1 úkon v roku 2011 po 65,50 EUR bez jeho pomenovania,

a cestovné motorovým vozidlom bez bližšieho označenia v roku 2005 - 11 ciest z Bratislavy (sídlo kancelárie advokáta) do Košíc a späť, čo predstavuje na 1 cestu 810 km x 11 x 6,50 Sk = 1.992,42 EUR, v roku 2009 - 2 cesty z A. (A. P.) F. W. a späť, čo predstavuje 2 x 160 km x 0,183 EUR = 58,56 EUR, v roku 2011 a 2012 - 2 cesty z A. F. C. a späť, čo predstavuje 2 x 104 km x 0,183 EUR = 76,12 EUR.

Z príjmového dokladu Q.. W. Č. č. 1/2012 zo dňa 25.5.2012 súd zistil, že navrhovateľ vyúčtované trovy trestného konania vo výške 4.753,92 JUDr. Pavlovi Čičmancovi zaplatil.

Podaním doručeným súdu dňa 25.9.2015 navrhovateľ špecifikoval úkony právnej služby vykonané jeho obhajcom v trestnom konaní takto:

- plná moc Q.. Q. K.- 2.2.2005
- KR PZ Košice - výsluch obvineného -2.2.2005
- KS Banská Bystrica - zápisnica - 6.2.2005
- Plná moc Q.. W. Č.- 8.2.2005
- KS Banská Bystrica - pojednávanie o 9,00 hod. Pš 10/05 - 6.2.2005
- GR SR č. 7 Rv 284/04- žiadosť o prepustenie z väzby - 9.3.2005
- NS SR prostr. KS Banská Bystrica Pš 10/05- sťažnosť - 24.3.2005
- GR SR sp.č. 7Gv 194/04, žiadosť o prepustenie z väzby - 29.3.2005
- OR PZ Košice oznámenie nových skutočností - 29.3.2005
- KR PZ Košice, výsluch obvineného - 28.4.2005
- Odovzdanie služobných vecí MH SR - 29.4.2005
- GR SR, č. 7Gv 184/04- žiadosť o prepustenie z väzby- 8.6.2005
- Prezídium PZ Košice, výsluch navrhovateľa PPZ-9/HCP-OV/2005- 6.7.2005
- ŠS Pezinok , pracovisko Banská bystrica Pš 10/05-vyjaderenie - 25.7.2005
- NS SR prostr. ŠS Pezinok Pš 10/05-BB-sťažnosť- 4.8.2005
- NS SR prostr. ŠS Pezinok BB-Pš 10/05-sťažnosť- 10.8.2005
- KR PZ Košice -žiadosť o odposluch - 12.8.2005
- ÚŠP GP SR, Pezinok, VII.Gv 184/04- žiadosť o opravu - 14.9.2005
- GP SR, VŠP, č. 7Gv 184/04- žiadosť o prepustenie z väzby - 20.10.2005
- Žiadosť o prepustenie z väzby - 24.10.2005
- KR PZ Košice. Výsluch obvineného - 10.9.2005
- OS Prievidza 2T 235/2009 - 704 - odvolanie - 23.1.2012
- MS SR doplnenie žiadosti č. 25388/2011/151- 24.10.2012
- Výsluch V. K. - 24.3.2009

- OS Prievidza- hlavné pojednávanie - 19.3.2010
- OS Prievidza- hlavné pojednávanie - 28.5.2010
- OS Prievidza- hlavné pojednávanie -14.8.2010
- OS Prievidza- hlavné pojednávanie - 6.10.2010
- KS nazretie do spisu - 29.3.2011
- OS Prievidza- hlavné pojednávanie - 28.11.2011
- KS Trenčín, VZ - 29.3.2012.

Z pripojeného spisu OS Prievidza sp.zn. 2T 235/09 súd zistil, že navrhovateľ bol v trestnom konaní zastúpený advokátom Q.. Q.N. K. P. Q.. W. Č.. Q. Q. K. navrhovateľ udelil splnomocnenie dňa 2.2.2005 a ten podľa trestného spisu vykonal nasledovné úkony právnej služby:

- dňa 2.2.2005 podal sťažnosť proti začatiu trestného stíhania,
- dňa 2.2.2005 sa zúčastnil výsluchu obvineného v Bratislave,
- dňa 6.2.2005 sa zúčastnil výsluchu obvineného v Banskej Bystrici.

Dňa 8.2.2005 navrhovateľ udelil splnomocnenie Q.. W. Č., so sídlom v Bratislave, ktorý podľa trestného spisu vykonal nasledovné úkony právnej služby:

- dňa 28.4.2005 sa zúčastnil výsluchu obvineného v Košiciach,
- dňa 6.7.2005 sa zúčastnil výsluchu obvineného v Košiciach,
- dňa 19.9.2005 sa zúčastnil vrátenia vecí v Košiciach,
- dňa 24.3.2009 sa zúčastnil výsluchu svedka v Ilave,
- dňa 10.9.2009 sa zúčastnil výsluchu obvineného v Košiciach,
- dňa 18.12.2009 podal odpor voči trestnému rozkazu,
- dňa 19.3.2010 sa zúčastnil hlavného pojednávania v Prievidzi,
- dňa 28.5.2010 sa zúčastnil hlavného pojednávania v Prievidzi,
- dňa 11.8.2010 sa zúčastnil hlavného pojednávania v Prievidzi,
- dňa 6.10.2010 sa zúčastnil hlavného pojednávania v Prievidzi,
- dňa 28.10.2011 sa zúčastnil hlavného pojednávania v Prievidzi,
- dňa 26.1.2012 podal odvolanie vo veci samej,
- dňa 29.3.2012 sa zúčastnil verejného zasadnutia v Trenčíne.

Svedkyňa Q. E., kolegyňa navrhovateľa z Agency of Security FENIX s.r.o., uviedla, že s navrhovateľom boli kolegami asi dva až tri roky, bolo to v čase kedy bol navrhovateľ už po prepustení z väzby. Mala vedomosť že navrhovateľ bol trestne stíhaný, ale dôvody jeho trestného stíhania nepoznala. Pred vzatím navrhovateľ do väzby navrhovateľa nepoznala a nevedela preto porovnať jeho život pred vzatím do väzby a jeho prepustení a nevedela sa vyjadriť či trestné stíhanie navrhovateľa malo vplyv na jeho osobný život, vedela však, že malo vplyv na jeho zdravotný stav. Na tvári a hlave sa mu objavili biele fľaky, na ktorých nerátalo ochlpenie, vlasy ani brada. Tieto fľaky boli viditeľné, lebo navrhovateľ má tmavú pokožku. Uviedla, že s takýmto javom sa už stretla u kolegyni po rozvodovom konaní a preto vie, že ide o poststresovú reakciu. Vedela, že navrhovateľ sa na to liečil, pretože vždy keď išiel k lekárovi v práci to oznámil. Jeho liečba bola úspešná, fľaky mu zmizli, ako dlho liečba trvala si nepamätala. O iných zdravotných problémoch navrhovateľa nevedela, uviedla, že navrhovateľ bol v tom čase viac vystresovaný. Z počutia vedela, že počas výkonu väzby sa rozišiel s priateľkou, ale príčinu ich rozchodu nepoznala.

Svedok J.. M. T., priateľ navrhovateľa, vo svojej výpovedi uviedol, že navrhovateľ je jeho spolužiakom z vysokej školy, pozná ho od roku 1994. Pred začatím trestného stíhania bol navrhovateľ zdravý a šťastný, dal si záležať na svojom imidži veľmi dôsledne plnil svoje povinnosti, tešil sa keď si našiel prácu na Ministerstve hospodárstva SR, mal na to kvalifikáciu. Keď ho vzali do väzby bola to tragédia pre jeho rodinu aj priateľov. Z väzby sa vrátil ako iný človek, bol uzavretý do seba mal na krku a tele biele fľaky, triasol sa, mal poruchy spánku, veľmi schudol, bol bez peňazí. Priatelia mu pomohli finančne aj psychicky. On osobne s ním chodil na výberové konania, hľadal si prácu. To bolo v čase kedy ešte nemal skončený pracovný pomer na Ministerstve hospodárstva SR. Bol na množstve výberových konania a napriek tomu, že spĺňal kvalifikačné predpoklady úspešný nebol pre neskončené trestné stíhanie. Uchytiteľ sa v bezpečnostnej službe, v práci bol veľmi obľúbený, pracovný pomer skončil dohodou a neskôr začal podnikáť. Pokiaľ sa týka jeho rodinného života pred začatím trestného stíhania mal niekoľko rokov priateľku, zo strany navrhovateľa išlo o vážny vzťah, počítal s ňou do budúcnosti, ale ona ho počas výkonu väzby opustila, neverila v jeho nevinu a počas výkonu väzby ho nebola ani navštíviť. Okradla ho, vyprázdnila byt kde bývali spolu a kde zariadenie nakúpil navrhovateľ. Po prepustení z väzby mal

navrhovateľ krátkodobé vzťahy, pokiaľ nestretol svojou terajšiu manželkou, s ktorou sa oženil v roku 2012 alebo 2013. Pokiaľ sa týka jeho zdravotného stavu pred vzatím do väzby bol zdravý, po prepustení v väzby asi rok spával obutý a oblečený zo strachu a stále so sebou nosil zubnú kefku a pastu. Biele flaky mal na krku a tele, chodil k lekárovi, užíval lieky. Pamätal si, že jeden z týchto flakov sa mu hojil 3 roky. Navrhovateľ bol veľmi uzavretý, nepripúšťal osobné otázky nepripúšťal. O psychických problémoch navrhovateľa spolu neohovorili, nevedel, či sa na psychické problémy niekde liečil, trvalo cca 2 roky než sa uvoľnil a začal o väzbe hovoriť.

Svedok P. Č., priateľ navrhovateľa, vo svojej výpovedi uviedol, že navrhovateľa pozná cca 15 - 18 rokov, vie že bol trestne stíhaný a z toho titulu bol aj 9 mesiacov vo väzbe. Pred začatím trestného stíhania bol veselým, bezprostredným človekom, plný života, zaujímal sa o svoju prácu, neustále sa vzdelával, mal určité ciele, záujem sa rozvíjať. Do väzby išiel ako 100 kg chlap. Po prepustení z väzby ho bola polovica, mal asi 75 kg až 80kg, bol vystresovaný, zlomený sklamaný, mal strach čo bude a s týmto strachom sa mu žilo ťažko aj ďalšie roky, pokiaľ sa neskončilo trestné konanie. Pod vplyvom tohto strachu sa mu ťažko budoval pracovný aj osobný život. Väzba sa na ňom podpísala moc a chvíľu trvalo kým v navrhovateľovi našiel človeka, ktorého poznal pred začatím jeho trestného stíhania. Pred vzatím do väzby mal dlhodobý vzťah, ktorý skončila jeho priateľka pravdepodobne z dôvodu neistoty, nechcel sa na to pýtať. Po čase si našiel iný vzťah a oženil sa, ale bolo veľmi ťažké si budovať nový vzťah s obavou, že oň môže pod vplyvom trestného stíhania prísť. Uviedol, že navrhovateľ pred vzatím do väzby pracoval ako štátny zamestnanec. Po vzatí do väzby sa jeho pôsobenie ako štátneho zamestnanca skončilo, pretože pre výkon takejto funkcie musí mať štátny zamestnanec určité previerky a trestné stíhanie navrhovateľa pracovne poškodilo obrovským spôsobom. Po prepustení z väzby sa zamestnal v bezpečnostnej službe na vedúcej funkcii a neskôr začal podnikáť v oblasti finančníctva, správa pohľadávok. Výkon väzby sa podpísal aj na zdravotnom stave navrhovateľa, dodatočne sa dozvedel o jeho kožných problémoch, ktoré vyplývali z psychického stavu navrhovateľa spojeného s trestným stíhaním. O psychických problémoch navrhovateľa sa nerozprávali, pretože je to veľmi citlivá, interná vec človeka. Trestné stíhanie navrhovateľa poznačilo aj jeho vzťahy s priateľmi a známymi, veľa ľudí navrhovateľa odsúdilo bez znalosti veci, ľudia nerozlišujú väzbu a výkon trestu, navrhovateľ prišiel o veľa priateľov a známych.

Žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonnými rozhodnutiami, nezákonným rozhodnutím o väzbe zo dňa 25.9.2012, doručenej MS SR dňa 1.10.2012 navrhovateľ požiadal o náhradu škody vrátane nemajetkovej ujmy v súlade s ust. § 4 ods. 1 písm. a) bod 1., § 8 ods. 1,5, § 17 ods. 2, § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. vo výške 1.250.000,- EUR.

Doplnením žiadosti na základe výzvy č. 25388/2011/151 zo dňa 24.10.2012, doručenu MS SR dňa 26.10.2012, navrhovateľ doplnil svoju žiadosť zo dňa 25.9.2012 o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vrátane nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonnými rozhodnutiami, nezákonným rozhodnutím o väzbe tak, že doplnil 13 listinných dôkazov, označil nesprávny úradný postup orgánov štátu a nezákonné rozhodnutia.

Oznámením o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody zo dňa 15.4.2013 MS SR navrhovateľa vyrozumelo, že jeho žiadosti nevyhovelo, pretože nebolo preukázané splnenie zákonných predpokladov vzniku nároku na náhrady škody spôsobenej výkonom verejnej moci a to predovšetkým existencia nezákonných rozhodnutí a neprávneho úradného postupu ako aj existencia škody.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti sa nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods. 1 zákon č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 zákon č. 514/2003 Z.z. , ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 8 ods. 5 zákon č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe má ten, kto bol vzatý do väzby, ak

- a) bolo proti nemu zastavené trestné stíhanie,
- b) bol oslobodený spod obžaloby alebo
- c) vec bola postúpená inému orgánu.

Podľa § 8 ods. 6 písm. a) zákon č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody nevznikne ak si osoba uloženie trestu, ochranného opatrenia alebo väzbu zavinila sama.

Podľa § 9 ods. 1 zákon č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákon č. 514/2003 Z.z. pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 9 ods. 3 zákon č. 514/2003 Z.z. pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia žiadosti o preskúmanie postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy prokurátorom.

Podľa § 9 ods. 4 zákon č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzby, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 17 ods. 1 zákon č. 514/2003 Z.z. sa uhrádza škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákon č. 514/2003 Z.z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákon č. 514/2003 Z.z. výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 17 ods. 4 zákon č. 514/2003 Z.z. výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu (zákon č. 215/2006 Z.z.).

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bol rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

Podľa § 18 ods. 2 zákon č. 514/2003 Z.z. náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 18 ods. 3 zákon č. 514/2003 Z.z. súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

V predmetnom konaní sa navrhovateľ po čiastočnom späťvzatí návrhu a zmene žalobného návrhu, domáhal od odporcu zaplata 79.000,- EUR z titulu náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z. Nárok na náhradu škody uplatnil vo výške 4.753,92 EUR a nárok na nemajetkovú ujmu vo výške 74.246,08 EUR.

Náhrady škody sa navrhovateľ domáhal ako trov obhajoby, ktoré zaplatil advokátovi v trestnom konaní, z titulu nezákonného rozhodnutia, nezákonnej väzby a nesprávneho úradného postupu. Za nezákonné rozhodnutie označil uznesenie o začatí trestného stíhania Krajského riaditeľstva PZ, Úradu justičnej a kriminálnej polície v Košiciach ČVS: KRP 79/OVK-KE-2004 zo dňa 2.2.2005, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici s právomocou Špeciálneho súdu sp.zn. Pš 10/05 zo dňa 6.2.2005 o vzatí navrhovateľa do väzby, uznesenie Špeciálneho súdu Pezinok sp.zn. Pš 11/05-BB zo dňa 29.7.2005 o predĺžení väzby, uznesenie Špeciálneho súdu Pezinok sp.zn. BB- Pš 11/05-BB zo dňa 5.8.2005 o zamietnutí žiadosti navrhovateľa na prepustenie z väzby, trestný rozkaz Okresného súdu v Prievidzi č.k. 2T 235/2009 - 593 zo dňa 30.11.2009 a rozsudok Okresného súdu v Prievidzi č.k. 2T 235/2009 - 704 zo dňa 28.10.2011, ktoré boli zrušené ako nezákonné tým, že navrhovateľ bol rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3To/23/2012 - 739 zo dňa 29.3.2012, právoplatným dňa 29.3.2012, spod obžaloby oslobodený. Nesprávny úradný postup, ktorým mu vznikla škoda, videl v postupe Krajského riaditeľstva PZ, Úradu justičnej a kriminálnej polície v Košiciach pri začatí trestného stíhania a v postupe súdov, ktoré rozhodli nezákonne o jeho vzatí do väzby a o uznaní jeho viny.

Náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch sa navrhovateľ domáhal preto, že bol toho názoru, že samotné oslobodenie spod obžaloby nie je dostatočným zadosťučinením, vzhľadom na ujmu spôsobenú mu nezákonným rozhodnutím, nezákonnou väzbou a nesprávnym úradným postupom, pretože trestné konanie voči nemu trvalo neprimerane dlho, výkonom väzby došlo k zásahu do jeho osobnostných práv, tak, že bol postavený mimo štátnej služby, nemohol sa realizovať v práci, bola poškodená jeho povesť, dobré meno, došlo k zásahu do jeho spoločenského života.

Súd na základe vykonaného dokazovania, pripojeným spisom OS Prievidza sp.zn. 2T 235/09, mal za preukázané, že uznesením Krajského riaditeľstva PZ, Úradu justičnej a kriminálnej polície v Košiciach ČVS: KRP 79/OVK-KE-2004 zo dňa 2.2.2005, bolo navrhovateľovi vznesené obvinenie za trestný čin nedovoleného prekročenia hranice, a prevádzacstvo podľa § 171a ods. 1, písm. a), b) Trestného zákona,

založenie zosnovanie a podporovanie zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Trestného zákona a Okresná prokuratúra v Prievidzi dňa 12.11.2009 podala na navrhovateľa obžalobu, sp.zn. 2Pv 145/09 - 19, pre trestný čin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona k §176 ods. 1 Trestného zákona č. 141/1961 Zb. v znení neskorších zmien. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici s právomocou Špeciálneho súdu sp.zn. PŠ 10/05 zo dňa 6.2.2005 bol navrhovateľ, vzatý do väzby z dôvodov § 67 ods. 1, písm.b), c) Trestného poriadku. Väzba navrhovateľa začala od 2.2.2005 a trvala do 3.11.2005, kedy bol uznesením Krajskej prokuratúry v Košiciach sp. zn. 1Kv 83/04 zo dňa 3.11.2005, prepustený z väzby na slobodu. Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3To/23/2012 - 739 zo dňa 29.3.2012, právoplatným dňa 29.3.2012, bol navrhovateľ bol spod obžaloby Okresnej prokuratúry v Prievidzi zo dňa 12.11.2009, sp.zn. 2Pv 145/09 - 19 oslobodený, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol navrhovateľ stíhaný. V zmysle platnej judikatúry, uznesenia NS SR sp.zn. 1 Cdo 53/93, je preto potrebné uznesenie Krajského riaditeľstva PZ, Úrad justičnej a kriminálnej polície v Košiciach ČVS: KRP 79/OVK-KE-2004 zo dňa 2.2.2005, o vznesení obvinenia navrhovateľovi, považovať za nezákonné. Súd tak mal za preukázané splnenie zákonnej podmienky na priznanie nároku navrhovateľa na náhradu škody podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., ktorým je vydanie nezákonného rozhodnutia. Následne súd skúmal ďalšie dve podmienky pre úspešné uplatňovanie práva na náhradu škody podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., vznik škody a príčinnú súvislosť medzi škodou a týmto nezákonným rozhodnutím. Navrhovateľa ako škodu vzniknutú mu z titulu nezákonného rozhodnutia označil trovy právneho zastúpenia, ktoré zvolenému advokátovi v trestnom konaní, v ktorom bol spod obžaloby oslobodený, zaplatil. Pripojeným trestným spisom OS Prievidza sp.zn. 2T 235/09 mal súd za preukázané, že navrhovateľ bol v trestnom konaní zastúpený advokátom Q.. Q. K. P. Q.. W. Č.. Q.. W. Č. faktúrou bez čísla, dňa 29.4.2012 vyúčtoval navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 4.753,92 EUR za 27 úkonov právnej služby v roku 2005 po 87,55 EUR: príprava a prevzatie zastúpenia + porada s klientom, ďalších 10 porád s klientom vrátane návštev vo väzbe, 4 x písomné podanie vo veci samej, účasť pri 9 vyšetrovacích úkonoch, 1 x vypracovanie právneho rozboru veci, 2 x odvolanie proti uzneseniu,

za 1 úkon v roku 2006 po 43,75 EUR bez jeho pomenovania,

za 1 úkon v roku 2007 po 47,78 EUR bez jeho pomenovania,

za 1 úkon v roku 2008 po 55,72 EUR bez jeho pomenovania,

za 2 úkony v roku 2009 po 60,11 EUR bez ich pomenovania,

za 1 úkon v roku 2011 po 65,50 EUR bez jeho pomenovania,

a cestovné motorovým vozidlom bez bližšieho označenia v roku 2005 - 11 ciest z Bratislavy (sídlo kancelárie advokáta) do Košíc a späť, čo predstavuje na 1 cestu 810 km x 11 x 6,50 Sk = 1.992,42 EUR, v roku 2009 - 2 cesty z A. (A. P.) F. W. a späť, čo predstavuje 2 x 160 km x 0,183 EUR = 58,56 EUR, v roku 2011 a 2012 - 2 cesty D. A. F. C. a späť, čo predstavuje 2 x 104 km x 0,183 EUR = 76,12 EUR.

Prijmovým dokladom Q.. W. Č. č. 1/2012 zo dňa 25.5.2012 mal súd za preukázané, že navrhovateľ takto vyúčtované trovy právneho zastúpenia vo výške 4.753,92 Q.. W. Č. skutočne zaplatil, čím navrhovateľovi vznikla škoda, ktorá je v príčinnej súvislosti s vyššie uvedeným nezákonným rozhodnutím. Podľa názoru súdu je jednoznačné, že trovy právneho zastúpenia takto zaplatené boli vyvolané nezákonným rozhodnutím o vznesení obvinenia a ich zaplatenie bolo vykonané za účelom zmeny nezákonného stavu. Súd tak mal za preukázané splnenie aj ďalších dvoch podmienok pre úspešné uplatňovanie práva na náhradu škody podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., vznik škody a príčinnú súvislosť medzi škodou a vyššie uvedeným nezákonným rozhodnutím. Pretože podľa § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie, pričom podľa § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. sú súčasťou trov konania aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určuje ako tarifná odmena advokáta, súd pri určovaní výšky škody z dôvodu, že advokát navrhovateľa v predmetnej faktúre úkony vyúčtovaných právnych služieb nešpecifikoval dátumom ich vykonania a porady s klientom v zmysle § 14 ods. 2 písm. a) vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb nepreukázal, vychádzal pri posudzovaní účelnosti vynaložených trov právneho zastúpenia z pripojeného spisu OS Prievidza sp.zn. 2T 235/09, keď bol toho názoru, že nesprávne vystavená faktúra jeho advokátom mu nemôže byť na ujmu. Z pripojeného spisu OS Prievidza sp.zn. 2T 235/09 mal súd za preukázané, že navrhovateľ udelil splnomocnenie Q.. Q. K. dňa 2.2.2005 a ten vykonal 3 úkony právnej služby:

- dňa 2.2.2005 podal sťažnosť proti začatiu trestného stíhania,

- dňa 2.2.2005 sa zúčastnil výsluchu obvineného v Bratislave,

- dňa 6.2.2005 sa zúčastnil výsluchu obvineného v Banskej Bystrici.

Q.. W. Č., so sídlom v Bratislave, navrhovateľ udelil splnomocnenie dňa 8.2.2005 a ten vykonal 13 úkonov právnej služby:

- dňa 28.4.2005 sa zúčastnil výsluchu obvineného v Košiciach,
- dňa 6.7.2005 sa zúčastnil výsluchu obvineného v Košiciach,
- dňa 19.9.2005 sa zúčastnil vrátenia vecí v Košiciach,
- dňa 24.3.2009 sa zúčastnil výsluchu svedka v Ilave,
- dňa 10.9.2009 sa zúčastnil výsluchu obvineného v Košiciach,
- dňa 18.12.2009 podal odpor voči trestnému rozkazu,
- dňa 19.3.2010 sa zúčastnil hlavného pojednávania v Prievidzi,
- dňa 28.5.2010 sa zúčastnil hlavného pojednávania v Prievidzi,
- dňa 11.8.2010 sa zúčastnil hlavného pojednávania v Prievidzi,
- dňa 6.10.2010 sa zúčastnil hlavného pojednávania v Prievidzi,
- dňa 28.10.2011 sa zúčastnil hlavného pojednávania v Prievidzi,
- dňa 26.1.2012 podal odvolanie vo veci samej,
- dňa 29.3.2012 sa zúčastnil verejného zasadnutia v Trenčíne.

Takto zistených 18 úkony právnej služby súd považoval za účelne vynaložené spolu s cestovnými nákladmi z Bratislavy do Banskej Bystrice 1 krát, do Košíc 4 krát, do Ilavy 1 krát, do Prievidze 5 krát a do Trenčína 2 krát a ich výšku posúdil v zmysle § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb takto:

- v roku 2005 bolo vykovaných 6 úkonov právnej služby + prevzatie právneho zastúpenia 2 krát, t.j. 8 x 62,27 (1/8 výpočtového základu podľa § 12 ods. 3 písm. b/ v roku 2005 bola 1.876,-Sk) + paušálna náhrada podľa § 16 ods. 1 vo výške 8 x 150,- Sk (4,98 EUR) čo predstavuje 39,84 EUR, t.j. spolu 538,- EUR,

- v roku 2009 boli vykované 3 úkony právnej služby, čo predstavuje 3 x 86,93 EUR (1/8 výpočtového základu podľa § 12 ods. 3 písm. b/ v roku 2009 bola 86,93 EUR) + paušálna náhrada podľa § 16 ods. 1 vo výške 3 x 6,95 EUR, čo predstavuje 20,85 EUR, t.j. spolu 281,63 EUR,

- v roku 2010 boli vykované 4 úkony právnej služby, čo predstavuje 4 x 90,17 EUR (1/8 výpočtového základu podľa § 12 ods. 3 písm. b/ v roku 2010 bola 90,17 EUR) + paušálna náhrada podľa § 16 ods. 1 vo výške 4 x 7,21 EUR, čo predstavuje 28,84 EUR, t.j. spolu 389,52 EUR,

- v roku 2011 bol vykovaný 1 úkon právnej služby, čo predstavuje 1 x 92,63 EUR (1/8 výpočtového základu podľa § 12 ods. 3 písm. b/ v roku 2011 bola 92,63 EUR) + paušálna náhrada podľa § 16 ods. 1 vo výške 1 x 7,41 EUR, t.j. spolu 100,04 EUR,

- v roku 2012 boli vykované 2 úkony právnej služby, čo predstavuje 2 x 95,37 EUR (1/8 výpočtového základu podľa § 12 ods. 3 písm. b/ v roku 2012 bola 95,37 EUR) + paušálna náhrada podľa § 16 ods. 1 vo výške 2 x 7,63 EUR, čo predstavuje 15,26 EUR, t.j. spolu 206,- EUR,
spolu: 1.515,19 EUR,

+ cestovné z Bratislavy do Banskej Bystrice 1 krát, do Košíc 4 krát, do Ilavy 1 krát, do Prievidze 5 krát a do Trenčína 2 krát. Súd z dôvodu, že advokát Q.. W. Č. vo faktúre neuviedol typ motorového vozidla a jeho spotrebu, nemohol cestovné vyčísliť podľa zákona č. 286/2002 Z.z. a preto vychádzal z cestovného vyúčtovaného advokátom za cestu z Bratislavy do Košíc a späť, 810 km, ktorú vyčíslil za 11 ciest na 1.922,42 EUR, t.j. náklady na 1 cestu predstavovali 174,76 EUR a keďže súd z pripojeného spisu OS Prievidza sp.zn. 2T 235/09 mal za preukázané, že advokát sa zúčastnil v Košiciach na 4 úkonoch právnej služby, priznal cestovné do Košíc a späť za 4 cesty po 174,76 EUR, t.j. 699,04 EUR.

Cestovné do Prievidze advokát vyúčtoval z Blatného a späť, 160 km, ktoré vyčíslil za 2 cesty na 58,56 EUR a keďže súd z pripojeného spisu OS Prievidza sp.zn. 2T 235/09 mal za preukázané, že advokát sa zúčastnil v Prievidzi na 5 úkonoch právnej služby, priznal cestovné do Prievidze a späť za 5 ciest po 29,28 EUR, t.j. 146,40 EUR.

Cestovné do Trenčína advokát vyúčtoval z Blatného a späť, 2x 104km, ktoré vyčíslil za 2 cesty na 76,12 EUR a keďže súd z pripojeného spisu OS Prievidza sp.zn. 2T 235/09 mal za preukázané, že advokát sa zúčastnil v Trenčíne na 2 úkonoch právnej služby, priznal cestovné do Trenčína v tejto výške, t.j. 76,12 EUR.

Cestovné do Banskej Bystrice a Ilavy advokát nevyúčtoval, ale súd z pripojeného spisu OS Prievidza sp.zn. 2T 235/09 mal za preukázané, že advokát sa zúčastnil na 1 úkone v Banskej Bystrici a 1 úkone v Ilave, priznal ako účelne vynaložené trovy na cestovné do Banskej Bystrice a späť vo výške cestovného verejným hromadným dopravným prostriedkom zisteným na regioget.sk vo výške 2 x 10,- EUR, t.j. 20,- EUR a cestovné do Ilavy a späť vo výške cestovného verejným hromadným dopravným prostriedkom zisteným na ikvc.slovakrail.sk vo výške 2 x 6,67 EUR t.j. 13,34 EUR,
cestovné spolu: 954,90 EUR,

+ náhrada za stratu času (§17) za cestu na 4 úkony právnej služby do Košíc a späť, z toho 3 x v roku 2005 a 1 x v roku 2009 (trvanie 1 cesty v rozsahu 314 minút zistené na www.kolko-km-je.ubyzovaniesr.skp predstavuje 11 polhodín) t.j. v roku 2005 - 3 x 11 x 250,- Sk (8,30 EUR)=273,90 EUR x 2 =547,80EUR a v roku 2009 - 1 x 11 x 11,59= 127,49 EUR x 2 = 254,98 EUR,

+ náhrada za stratu času (§17) za cestu na 1 úkon právnej služby do Ilavy a späť v roku 2005 (trvanie 1 cesty v rozsahu 86 minút zistené na www.kolko-km-je.ubyzovaniesr.skp predstavuje 3 polhodiny) t.j. 1 x 3 x 250,- Sk(8,30 EUR)= 24,90 EUR x 2= 49,80 EUR,

+ náhrada za stratu času (§17) za cestu na 5 úkonov právnej služby do Prievidze a späť, z toho 4 x v roku 2010 a 1 x v roku 2011(trvanie 1 cesty v rozsahu 110 minút zistené na www.kolko-km-je.ubyzovaniesr.skp predstavuje 4 polhodiny) t.j. v roku 2010 - 4 x 4 x 12,02 EUR=192,32 EUR x 2=384,64 EUR a v roku 2011- 1 x 4 x 12,35 EUR = 49,40 EUR x 2 = 98,80 EUR,

+ náhrada za stratu času (§17) za cestu na 2 úkony právnej služby do Trenčína a späť v roku 2012(trvanie 1 cesty v rozsahu 60 minút zistené na www.kolko-km-je.ubyzovaniesr.skp predstavuje 2 polhodiny) t.j. 2 x 2 x 12,71 EUR=25,,42 EUR x 2=50,84 EUR,

strata času spolu: 454,42 EUR.

Trovy účelne vynaložených trov právneho zastúpenia v predmetnom trestnom konaní tak podľa názoru súdu predstavujú spolu: 2.924,51EUR, ktoré súd navrhovateľovi priznal ako náhradu škody za nezákonné rozhodnutie v zmysle § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a vo zvyšku návrh na náhradu škody zamietol.

Pokiaľ sa navrhovateľ v konaní domáhal náhrady škody z titulu ďalších nezákonných rozhodnutí-uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici s právomocou Špeciálneho súdu sp.zn. PŠ 10/05 zo dňa 6.2.2005 o vzatí navrhovateľa do väzby, uznesenia Špeciálneho súdu Pezinok sp.zn. PŠ 11/05-BB zo dňa 29.7.2005 o predĺžení väzby, uznesenie Špeciálneho súdu Pezinok sp.zn. BB- PŠ 11/05-BB zo dňa 5.8.2005 o zamietnutí žiadosti navrhovateľa na prepustenie z väzby, trestného rozkazu Okresného súdu v Prievidzi č.k. 2T 235/2009 - 593 zo dňa 30.11.2009, rozsudku Okresného súdu v Prievidzi č.k. 2T 235/2009 - 704 zo dňa 28.10.2011 a uplatňoval ju vo výške trov obhajoby, ktoré zaplatil Q.. W. Č. v trestnom konaní v ktorom bol spod obžaloby oslobodený, súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nárok na náhradu škody z týchto dôvodov nevznikol, pretože nebolo preukázané, že by niektoré z takto označeným rozhodnutí bolo zrušené pre nezákonnosť, čo je v zmysle § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. základným predpokladom pre úspešnosť žaloby na náhradu škody z titulu nezákonného rozhodnutia.

Pokiaľ sa navrhovateľ v konaní domáhal náhrady škody z titulu nezákonnej väzby a uplatňoval ju vo výške trov obhajoby, ktoré zaplatil Q.. W. Č. v trestnom konaní, v ktorom bol spod obžaloby oslobodený, súd na základe toho, že navrhovateľovi v konaní už v zmysle § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. priznal náhradu škody vo výške vyššie zdôvodnenej, rešpektujúc ustanovenia zákona 514/2003 Z.z. - § 17 ods. 1 a 18 ods. 1, dospel k záveru, že nie je potrebné skúmať námietku odporcu či si navrhovateľ zavinil väzbu sám a preto mu v zmysle § 8 ods. 6 zákona č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu nepatrí.

Pokiaľ sa navrhovateľ v konaní domáhal náhrady škody z titulu nesprávneho úradného postupu a uplatňoval ju vo výške trov obhajoby, ktoré zaplatil Q.. W. Č. v trestnom konaní, v ktorom bol spod obžaloby oslobodený, pričom nesprávny úradný postup, videl v postupe Krajského riaditeľstva PZ, Úrad justičnej a kriminálnej polície v Košiciach pri začatí trestného stíhania a v postupe súdov, ktoré rozhodli nezákonne o jeho vzatí do väzby a o uznaní jeho viny, súd na základe vykonaného dokazovania musí konštatovať, že navrhovateľ v konaní nesprávny úradný postup orgánov činných v trestnom konaní nepreukázal a súd v konaní o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. nemá právomoc preskúmať správnosť úradného postupu orgánov činných v trestnom konaní. Uvedený záver vyplýva aj z rozsudku ČR sp.zn. 30 Cdo 57/2005 z 31.10.2005, podľa ktorého správnosť úradného postupu v trestnom konaní je oprávnená preskúmať len konkrétna autorita v trestnom konaní. Podľa ustálenej súdnej praxe činnosť priamo smerujúcu k vydaniu rozhodnutia nie je možné posudzovať ako nesprávny úradný postup, pretože prípadné nesprávnosti a vady tohto postupu sa prejavujú práve v obsahu rozhodnutia a z hľadiska zodpovednosti štátu môžu zakladať len zodpovednosť štátu za nezákonné rozhodnutie. V danom prípade súd v tomto konaní už o nároku na náhrady škody z titulu nezákonného rozhodnutia rozhodol tak, ako je uvedené a zdôvodnené vyššie a preto nárok navrhovateľa na náhradu škody z titulu nesprávneho úradného postupu zamietol.

Navrhovateľ sa v predmetnom konaní okrem náhrady škody domáhal aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 74.246,08 EUR, pretože bol toho názoru, že samotné oslobodenie spod obžaloby nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú mu nezákonným rozhodnutím, nezákonnou väzbou a nesprávnym úradným postupom, keď trestné konanie voči nemu trvalo neprimerane dlho, výkonom väzby došlo k zásahu do jeho osobnostných práv, tak, že bol postavený mimo štátnej služby, nemohol sa realizovať v práci, bola poškodená jeho povesť, dobré meno, došlo k zásahu do jeho spoločenského života.

Zákon č. 514/2003 Z.z. nespája nemajetkovú ujmu s nezákonným rozhodnutím ani s nesprávnym úradným postupom, predstavuje subsidiárnu kompenzáciu v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom a ak ju nie je možné uspokojiť inak.

Súd na základe vykonaného dokazovania, uznesením Krajského riaditeľstva PZ, Úrad justičnej a kriminálnej polície v Košiciach ČVS: KRP 79/OVK-KE-2004 zo dňa 2.2.2005, obžalobou Okresnej prokuratúry v Prievidzi sp.zn. 2Pv 145/09 zo dňa 12.11.2009, rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3To/23/2012 - 739 zo dňa 29.3.2012, mal za preukázané, že trestné stíhanie navrhovateľa trvalo od 2.2.2005, kedy mu bolo vznesené obvinenie pre trestný čin nedovoleného prekročenia hranice a prevádzacstvo podľa § 171a ods. 1, písm. a), b) Trestného zákona, založenie zosnovanie a podporovanie zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Trestného zákona a skončilo dňa 29.3.2012, kedy bol spod obžaloby oslobodený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3To/23/2012 - 739 . V čase od 2.2.2005 do 3.11.2005 bol navrhovateľ vo výkone väzby. Do väzby bol navrhovateľ vzatý spolu s ďalšími ôsmimi osobami, z dôvodov § 67 ods. 1, písm.b), c) Trestného poriadku. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že dôvodom väzby u všetkých osôb braných do väzby bolo to, že je daná obava, že pri ich ponechaní na slobode by sa títo skontaktovali s obvinenými, ktorí doteraz zaistení neboli z dôvodu, že sa nezdržiavajú na území SR, ako aj s osobami, ktoré doposiaľ neboli stotožnené resp. nebolo im vznesené obvinenie a v takom prípade by podnikli opatrenia a kroky smerujúce k tomu, aby v maximálnej možnej miere znemožnili odhalenie a zadokladovanie trestnej činnosti, mohli by ovplyvňovať svedkov a z dôvodu, že obvinení boli napojení na prevádzáčské skupiny pôsobiace na Ukrajine a v Českej republike, by pri ich ponechaní na slobode hrozilo reálne nebezpečenstvo, že by pokračovali v trestnej činnosti, pretože táto trestná činnosť bola pre navrhovateľa zdrojom obohatenia. To znamená, že navrhovateľ nebol pozbavený slobody zo žiadneho dôvodu uvedeného v čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a má preto podľa čl. 5 ods. 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nárok na odškodnenie. Trestné stíhanie je vážnym zásahom do života obvineného a má bezpochyby vplyv na jeho osobný život po všetkých stránkach. Je preto nevyhnuté, aby orgány činné v trestnom konaní dôkladne zvažili všetky skutočnosti, ktoré sú v prospech a neprospech vznesenia obvinenia, vzhľadom na následky, ktoré mu môžu byť spôsobené. Trestné konanie má nepochybne vplyv aj na psychiku stíhanej osoby, o to viac ak je s ním spojený výkon väzby.

Súd na základe výsluchu navrhovateľa a pripojeného osobného spisu navrhovateľa z Ministerstva hospodárstva SR, mal za preukázané, že navrhovateľ pred vzatím do väzby pracoval na Ministerstve hospodárstva SR od 1.12.2004, bol v stálej štátnej službe, ako hlavný radca odboru riadenia obchodovania s citlivými tovarmi, prešiel previerkami na utajované skutočnosti, bol predsedom stálej expertnej skupiny, ktorá rozhodovala o obchode so zbraňami, mal príjem cca 21.000,- Sk mesačne. Rozhodnutím o zmene štátnozamestnaneckého pomeru Ministerstva hospodárstva SR č. 331/2005 - 004 zo dňa 18.2.2005, bol dňom 8.2.2005 z dôvodu vzneseného obvinenia podľa § 163 ods. 1 Trestného poriadku za trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Trestného zákona a za trestný čin nedovoleného prekročenia štátnej hranice a prevádzacstvo podľa §171a ods. 1 písm. a), b) Trestného zákona, zaradený mimo činnú štátnu službu, dostával 50% základnej mzdy, neskôr len 10%. Po prepustení z väzby naspäť do práce nastúpiť nemohol, pretože jeho trestné stíhanie pokračovalo, pre zamestnávateľ bol nespoľahlivý. Mimo činnnej štátnej služby bol od 8.2.2005 do 31.10.2011 a jeho štátnozamestnanecký pomer bol ukončený dohodou dňa 31.10.2011. Navrhovateľ pred vzatím do väzby problémy so zákonom nemal, bol zdravý, slobodný, mal vážny vzťah, býval v obecnom byte v obci Lazany s priateľkou, bol členom komisie pre regionálny rozvoj v obci Lazany. Vo väzbe navrhovateľ schudol 20 kg, ľudia v jeho okolí aj kolegovia na neho pozerali aj po prepustení z väzby tak, že bol trestaný, že je zlý, po prepustení z väzby preto býval v nájme v Bratislave, kde aj pracoval. Väzba navrhovateľovi vyselektovala priateľov, ich okruh sa zúžil. Po

prepustení z väzby mal navrhovateľ finančné problémy, počas výkonu mimo štátnej služby potreboval z niečoho žiť a preto sa v roku 2006 sa zamestnal v SBS Agency of Security Fenix, kde ako výkonný riaditeľ poberal mesačnú mzdu 25.500,- Sk, v roku 2007 začal podnikáť, založil som vlastnú firmu na riešenie pohľadávok Credit Investment s.r.o. so sídlom v Prievidzi, kde podniká dodnes. Po vzatí do väzby sa s ním priateľka rozišla. Vo väzbe žil v zlých podmienkach, boli tu nedostatočné hygienické podmienky, mal psychické problémy, bol v strese, trpel depresiami. Zo stresu mal kožné problémy, na tvári sa mu objavili biele flaky, ktoré si liečil jeden rok u kožného lekár a ktorý konštatoval ich pôvod v psychike. Dňa 30.6.2012 sa oženil po vzťahu, ktorý trval od decembra 2010, má 2 deti a od roku 2013 býva v rodinnom dome v Bojniciach.

Výsluchom svedkyne Q. E., kolegyňa navrhovateľa z Agency of Security FENIX s.r.o., mal súd za preukázané, že navrhovateľ po prepustení z väzby mal zdravotné problémy, na tvári a hlave sa mu objavili biele flaky, na ktorých nerátalo ochlpenie, vlasy ani brada, čo bolo viditeľné a keďže sa s takýto javom už v minulosti stretla, vedela že ide o poststresovú reakciu. Potvrdila, že navrhovateľ sa pre tieto problémy liečil.

Výsluchom svedkov J.. M. T. P. P. Č., priateľov navrhovateľa, mal súd za preukázané, že trestné stíhanie a väzba navrhovateľa boli závažným zásahom do osobnostných práv navrhovateľa, mali dopad na jeho osobný a pracovný život. Obaja potvrdili, že navrhovateľ bol pred začatím trestného stíhania zdravý, šťastný, veselý, bezprostredný, plný života, zaujímal sa o svoju prácu, dôsledne plnil svoje povinnosti, neustále sa vzdelával, mal určité ciele, záujem sa rozvíjať. Do väzby išiel ako 100 kg chlap, z väzby sa vrátil ako iný človek, výrazne schudol, bol vystresovaný, zlomený, sklamaný, uzavretý, triasol sa, mal poruchy spánku, po prepustení z väzby asi rok spával obutý a oblečený zo strachu a stále so sebou nosil zubnú kefku a pastu, bol bez peňazí, mal kožné problémy- biele flaky na tvári, prišiel o veľa priateľov a známych, mal strach s budúcnosťou a preto sa mu ťažko budoval nový pracovný a osobný život. Potom ako bol postavený mimo činnnej štátnej služby, snažil si nájsť prácu, čo bol ťažké vzhľadom na prebiehajúce trestné stíhanie, absolvoval množstvo výberových konaní a napriek tomu, že spĺňal kvalifikačné predpoklady úspešný nebol pre neskončené trestné stíhanie. Zamestnal sa v bezpečnostnej službe a neskôr začal podnikáť. Jeho rodinný život s priateľkou sa pod vplyvom trestného stíhania rozpadol. V roku 2012 sa oženil, má 2 deti.

Súd pri určovaní výšky tejto nemajetkovej ujmy vychádzal z § 17 ods. 2 a 3 zákon č. 514/2003 Z.z. a dospel k záveru, že v prípade navrhovateľa vzhľadom na vykonanú väzbu v trvaní 9 mesiacov, iba samotné oslobodenie spod obžaloby nie je dostatočným zadosťučinením s poukazom na to, že navrhovateľ pred vznesením obvinenia bol bezúhonným človekom, pacoval ako hlavný radca na Ministerstve hospodárstva SR na odbore riadenia obchodovania s citlivými tovarmi, kde musel prejsť previerkami na utajované skutočnosti, bol predsedom stálej expertnej skupiny, ktorá rozhodovala o obchode so zbraňami a v dôsledku výkonu väzby prišiel o túto prácu, na ktorú sa špeciálne pripravoval v Anglicku a i keď po čase získal prácu v inom odbore, s vyšším príjmom, nemožno podľa názoru súdu nárok na náhradu nemajetkovej ujmy z toho dôvodu zamietnuť. Je potrebné prihliadnuť na to, že navrhovateľ pôvodnú prácu mohol naďalej vykonávať a realizovať sa v nej tak ako to mal naplánované. Zmenu v pracovnom, vysoko odbornom zaradení navrhovateľa, podľa názoru súdu, je preto potrebné považovať za vynútenú a závažnú. Pri určovaní výšky nemajetkovej ujmy súd prihliadol aj nato, že navrhovateľovi sa pod vplyvom trestného stíhania a väzby rozpadol vážny vzťah a i keď sa v roku 2012 oženil, nemožno túto okolnosť podľa nároku súdu prehliadnuť, pretože došlo k závažnému zásahu do súkromného života navrhovateľa.

Navrhovateľ výšku uplatneného nároku na nemajetkovú ujmu, 74.246,08 EUR, nevedel zdôvodniť, uviedol, že ju určil vlastnou úvahou. Pretože podľa § 17 ods. 4 zákon č. 514/2003 Z.z. výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa zákona č. 215/2006 Z.z., vychádzal súd pri určovaní priznanej výšky nemajetkovej ujmy zo sumy 11.452,- EUR, ako 50 násobku minimálnej mzdy v roku 2005 (229,04 EUR), čo predstavuje 31,38 EUR denne a priznal navrhovateľovi nemajetkovú ujmu za dobu výkonu väzby od 2.2.2005 do 3.11.2001, t.j. za 275 dní po 31,38 EUR, vo výške 8.629,50 EUR. Vo zvyšku súd návrh na nemajetkovú ujmu zamietol.

O trovách konania súd rozhodne v zmysle § 151 ods. 3 O.s.p. do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo, na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.